

"Quixente olvidar"

Todo parece inútil sen ti,
e o meu corazón échese de soidade,
todos son recordos de cando te perdín
e agora mátame esta soidade.

Quixente olvidar,
nos teus ollos chorar,
vivir en soidade
sen ti, sen recordar,

Este amor arríncame o corazón,
sinto algo e non sinto nada,
todo foi a culpa da paixón
e agora deixoume abandonada.

E eu quixen olvidar,
nos teus ollos chorar,
vivir en soidade
e nunca máis volverte a amar.

Agora sinto algo, e non sinto nada,
namoreime dunha rosa de amor,
agora que ela morreu sintome traicionada
por culpa desta dor.

Non puiden chorar, cerca de ti,
só unha lágrima derramei,
non sabes como me sentín
cando este amor abandonei.

Botáchesme do teu corazón,
decidiches morrer para olvidarme,
leveiche na túa morte a rosa da paixón
por se aínda queres lembrarme.

O que daría por volver a ver os teus ollos,
convertiríame en sol para iluminarte,
e agora deime conta que estamos sós
e xa non sei cómo resucitarte.

María Araceli Villar Bellón, 1ºB